

Albrechtsen nævnte da heller ikke i spørgsmålet til mig, hvilke problemer han gerne ville have afklaret.

Så var der et spørgsmål om større bevægelsesfrihed. Som det er i dag, hvor der er en udstrakt grænsekontrol, skal alle selvfølgelig have deres pas med, hvis de skal kunne dokumentere, hvem de er. Men det vil da være betydelig lettere for tredjelands statsborgere at passere en grænse, hvor der ingen kontrol er, end at passere en grænse, hvor der er kontrol. Det synes jeg ligger i selve sagens natur, og det er jo også en ting, vi har diskuteret med f.eks. indvandrerorganisationerne her i Danmark. Det er de også fuldstændig klar over.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg blot sige, at jeg ser altså ingen grund til at inddrage grundlovskomiteen i arbejdet. Norge har tiltrådt Schengenaftalen, og Danmark har tiltrådt Schengenaftalen. Det er sket på mellemstatsligt niveau, og det kan vi gøre, uanset hvad der foregår i regeringsforhandlingerne i øvrigt. Vi har et forbehold om, at vi skal deltage på mellemstatsligt niveau i de retlige og indre anliggender, og det lever Schengenaftalen fuldt og helt op til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu bor fru Elisabeth Arnold jo ikke i grænselandet, så jeg ved ikke, hvor tit hun passerer den dansk-tyske grænse. Men jeg vil godt spørge hende, om hun i ramme alvor tror, at Schengenaftalen vil gøre det lettere at passere den danske grænse.

Jeg kan oplyse, at det er meget sjældent, man bliver paskontrolleret, når man kører over den dansk-tyske grænse, men det vil man blive fremover – ikke på selve grænsen, men et stykke fra grænsen. Retssikkerhedsmæssigt er det meget problematisk, og det er i øvrigt meget generende at blive stoppet f.eks. 10 km nede i Tyskland, eller 10 km oppe i Sønderjylland. Det er meget ubehageligt, for man kommer til at føle sig som en mistænkt, når man bliver stoppet af politiet, som er nødt til at flytte grænsekontrollen ind i landet. Det kan man da på ingen tænkelig måde påstå skulle være nemmere, så jeg vil godt bede fru Elisabeth Arnold forklare, hvordan det skulle kunne tænkes, at der bliver større frihed til at passere grænserne på den måde. Det bliver vist svært at sandsynliggøre.

Så vil jeg godt lige anholde bemærkningen om professor Mathiesen fra Norge. Jeg ved ikke,

om han er EU-modstander, men i øvrigt har han jo ikke det problem. Hans hjemland har ved en folkeafstemning besluttet, at det ikke vil være medlem af Unionen. Jeg ved ikke, hvad han stemte ved den folkeafstemning – det ved fru Elisabeth Arnold åbenbart – men jeg synes, han fremlagde en række meget seriøse analyser på konferencen, som bl.a. gik ud på, at der foreligger modstrid med grundloven i spørgsmålet om suverænitetsoverdragelse.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg gad nok se fru Elisabeth Arnolds markering i debatten, hvis jeg havde undladt at gå ind i en diskussion om substansen i et emne, fru Elisabeth Arnold ønskede debatteret, under henvisning til, at sagen blev rejst af en EU-tilhænger, og at jeg derfor ikke ville forholde mig til den. Det er jo svært at få en diskussion, hvis man bare affejer tingene under henvisning til sådan noget, og derfor vil jeg gerne anholde det synspunkt fra fru Elisabeth Arnolds side. Jeg synes ikke, det er særlig seriøst at komme med den slags.

Jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold om de konkrete problemer, nemlig grundlovsproblematikken og spørgsmålet om forbeholdet. Hvad nu, hvis vi om måske 6 uger ser et traktatudkast, som måske bliver en realitet efterfølgende, og det indeholder noget om et overstatsligt samarbejde inden for det retlige område? Er fru Elisabeth Arnold så ikke enig i, at der vil være et problem med art. 142 i Schengenkonventionen, som jo er lavet lang tid, før vi overhovedet fik den situation, at vi har fire danske forbehold at tage vare på?

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg har haft den måske kedelige fornøjelse at følge med i denne debat på min skærm oppe på kontoret, og jeg må nok sige, at jeg er mildest talt dybt, dybt rystet over Det Radikale Venstre.

Det, jeg rent umiddelbart tænkte, da jeg hørte den radikale ordfører, var, at når der skal ske et større indgreb i samfundet som sådan – det kan være af økonomisk art eller andre større omvæltninger – plejer man at gå ud og faktisk erklære sig enig med Fremskridtspartiet i, at befolkningen skal høres, og at der skal lyttes til befolkningens ønsker. Jeg kan godt se, at fru Elisabeth Arnold ikke rigtig forstår, hvad jeg mener med det, men det er faktisk folkeafstemninger, jeg tænker på.